

Tabel 1: Procentvis andel af de studerende hvis fædre var henholdsvis akademikere og arbejdere sammenlignet med disse gruppers andel i befolkningen.

	Tilgangen af studerende i gnsn.		Andel af den erhvervsaktive befolkning	
	1956-57—1961-62	Efterår 1968	1960	1965
Akademikergruppen	28,9 pct.	17,1 pct.	3,9 pct.	4,3 pct.
Arbejdergruppen	15,2 pct.	21,8 pct.	55,6 pct.	54,8 pct.

Kilde: „Preliminär rapport“ vedr. licentiatundersøgelse af Bertil Sannel, Kulturgeografiske Institutionen ved Stockholm Universitet (stencil) s. 7.

Denne tabel viser et drastisk fald i andelen af studerende, hvis fædre var akademikere, trods en stigning i denne gruppes andel i befolkningen. Modsat er der sket en kraftig stigning i den procentvise andel af studerende, hvis fædre var arbejdere, trods denne gruppes svagt faldende andel i befolkningen. For de øvrige grupper, som ikke er medtaget her, er tendensen mindre udpræget, men dog til stede.

For at undersøge betydningen af oprettelsen af universitetsfilialerne og Umeå Universitet opdeles landet i regionerne (1) *Umeå-regionen*, som består af de „län“, hvorfra de studerende overvejende har søgt Umeå Universitet i 1968 — (2) *Filialregionen*, som udgøres af de „län“, hvorfra de studerende overvejende søgte filialerne samt (3) *resten af landet*. Figur 1 viser regionsfordelingen i forhold til universiteternes plä-

cering. Tabellen i bilag 1 (tabel 7) viser, at Umeå-regionen har øget sin andel i studentertilgangen fra ca. 9 pct. i 1956/57-1961/62 til ca. 12 pct. i 1968. Tilsvarende har filialregionerne øget deres andel fra ca. 9 pct. i årene 1956/57-61/62 til ca. 12,5 pct. i 1968. Der er altså sket en meget kraftig *ny-rekruttering* fra disse områder i perioden, hvor decentraliseringen er sket. Dette svarer til de konklusioner, der kunne drages af det materiale, DSF har fremlagt vedr. Odense Universitets oprettelse.

Sannels rapport søger også at belyse, hvorvidt ny-rekrutteringen også har betydet en *hurtigere social udligning* i Umeå- og filialregionerne end i landet som helhed. Filialregionen giver gode muligheder med hensyn til afstande o. lign. for en sammenligning med danske forhold.

Tabel 2: Filialregionens andel i de studerende, hvis fædre er henholdsvis *akademikere, lærere, større selvstændige m. v. og lavere funktionærer og arbejdere*.

	Filialregionens andel af børn af akademikere m. v.	Filialregionens andel af børn af arbejdere m. v.
1956/57-61/62	9,4 pct.	10,6 pct.
Efterår 1968	9,2 pct.	14,4 pct.

Kilde: „Preliminär rapport“ (s. 10).

Andelen i studerende, hvis fædre er akademikere, større selvstændige m. v., er faldet svagt trods regionens stigende andel i studentertilgangen som helhed. Forøgelsen i andelen af studerende, hvis fædre er arbejdere m. v., er øget *meget kraftigt* (med ca. $\frac{2}{5}$). De øvrige grupper, som ikke er medtaget her, viser en tilsvarende tendens, men mindre udpræget. Der er således sket en hurtigere social udligning i Filialregionen

end i landet som helhed. Disse resultater synes at vise, at decentraliseringen kan føre til en hurtigere social udligning i rekrutteringen.

En anden undersøgelse, *Studentekonomiska Undersökningen 1968*, foretaget af Sociologisk Institut ved Lunds Universitet, 1969, har blandt andet undersøgt tilgangen til de fem svenske universiteter fordelt efter social oprindelse, modsat de ovenfor anførte resul-